

LF 128, 2005, s. 448–449; TÝŽ (rec.), Hexenwahn. Ängste der Neuzeit. Begleitband zur gleichnamigen Ausstellung des Deutschen Historischen Museums. Im Auftrag des Deutschen Historischen Museums herausgegeben von Rosmarie Beier-de Haan, Rita Voltmer und Franz Irsigler, Berlin 2002, in: LF 128, 2005, s. 438–443; TÝŽ (rec.), Frühe Hexenverfolgungen in Ravensburg und am Bodensee. Hrsg. von Andreas Schmauder, Konstanz 2001, in: LF 128, 2005, s. 443–446; TÝŽ (rec.), Rolf Schulte, Hexenverfolgung in Schleswig-Holstein vom 16.–18. Jahrhundert. Heide 2001, in: MZK 40, 2005, s. 411–416; TÝŽ (rec.), Ingo Koppenborg, Hexen in Detmold. Verfolgung in der lippischen Residenzstadt 1599–1669, Bielefeld 2004, in: PSH 36, 2008, s. 259–262; TÝŽ (rec.), Johannes Dillinger (Hrsg.), Zauberer – Selbstmörder – Schatzsucher. Magische Kultur und behördliche Kontrolle im frühneuzeitlichen Württemberg, Trier 2003, in: MZK 43, 2008, s. 444–453; TÝŽ (rec.), Katrin Moeller – Burghart Schmidt (Hrsg.), Realität und Mythos. Hexenverfolgung und Rezeptionsgeschichte, Hamburg 2003, in: MZK 43, 2008, s. 461–473; TÝŽ (rec.), Rainer Decker, Die Päpste und die Hexen. Aus den geheimen Akten der Inquisition, Darmstadt 2003, in: MZK 43, 2008, s. 438–444; TÝŽ (rec.), Ingrid Ahrendt-Schulte – Dieter R. Bauer – Sönke Lorenz – Jürgen Michael Schmidt (Hrsg.), Geschlecht /dále viz poznámku č. 296/, in: MZK 43, 2008, s. 425–434; TÝŽ (rec.), Susanne Kleinöder-Strobel, Die Verfolgung von Zauberei und Hexerei in den fränkischen Markgraftümern im 16. Jahrhundert, Tübingen 2002, in: MZK 43, 2008, s. 455–461; TÝŽ (rec.), Johannes Dillinger, Hexen und Magie. Eine historische Einführung, Frankfurt am Main – New York 2007, in: MZK 44, 2009, s. 480–487; TÝŽ (rec.), Hexen und Hexenverfolgung in Thüringen. Red. Andrea Jakob, Meiningen 2003, in: MZK 44, 2009, s. 487–493; TÝŽ (rec.), Niklaus Schatzmann, Verdörende Bäume und Brote wie Kuhfladen. Hexenprozesse in der Leventina 431–1459 und die Anfänge der Hexenverfolgung auf der Alpensüdseite, Zürich 2003, in: MZK 44, 2009, s. 493–500; TÝŽ (rec.), Felix Riedel, Die modernen Hexenverfolgungen in subsaharischen Afrika. Darstellung und Vergleich mit dem Antisemitismus aus der Perspektive der Kritischen Theorie, Göttingen 2008, in: VLH 27, 2010, s. 193–196; TÝŽ (rec.), Rainer Decker, Hexenjagd in Deutschland. Darmstadt 2006, in: MZK 45, 2010, s. 392–396; TÝŽ (rec.), Wolfgang Petz, Die letzte Hexe /dále viz pozn. 584/, in: PSH 38, 2010, s. 415–419; TÝŽ (rec.), Helfried Valentinitisch, Hexen und Zauberer in der Steiermark. Hrsg. von Markus Steppan, Graz 2004, in: MZK 45, 2010, s. 421–426; TÝŽ (rec.), Walter Rummel – Rita Voltmer, Hexen und Hexenverfolgung in der Frühen Neuzeit. Darmstadt 2008, in: LF 134, 2011, s. 190–195; TÝŽ (rec.), Walter Hauser, Der Justizmord an Anna Göldi. Neue Recherchen zum letzten Hexenprozess in Europa, 3. Aufl., Zürich 2007, in: MZK 48, 2013, s. 330–335; TÝŽ (rec.), Gerald Mülleder, Zwischen Justiz /dále viz pozn. 644/, in: PSH 40, 2012, s. 415–422; TÝŽ (rec.), Arnd Koch, Wider ein Feindstrafrecht. Juristische Kritik am Hexereiverfahren, Berlin 2012, in: MZK 49, 2014, s. 236–239; TÝŽ (rec.), Alison Rowlands, Eine Reichsstadt ohne Hexenwahn. Hexenprozesse und Gerichtspraxis in Rothenburg ob der Tauber im 16. und 17. Jahrhundert, Rothenburg ob der Tauber 2013, in: PSH 43, 2016, s. 545–549; TÝŽ (rec.), Malcolm Gaskill, Hexen und Hexenverfolgung. Eine kurze Kulturgeschichte. Stuttgart 2013, in: MZK 50, 2015, s. 351–353; TÝŽ (rec.), Johannes Dillinger, Kinder im Hexenprozess. Magie und Kindheit in der Frühen Neuzeit, Stuttgart 2013, in: MZK 50, 2015, s. 345–350; TÝŽ (rec.), Albrecht Burkhardt – Gerd Schwerhoff – Dieter R. Bauer (Hrsg.): Tribunal der Barbaren /dále viz pozn. 381/, in: FHB 29, 2014 (č. 2), s. 482–487; TÝŽ (rec.), Benedikt Mauer (Hrsg.), Hexenverfolgung. Vier Vorträge zur Erinnerung an Helena Curtens und Agnes Olmans aus Gerresheim, Essen 2014, in: PSH 44, 2016, s. 437–442 (srov. též výše pozn. 429); TÝŽ (rec.), Gesine Hauer, Hexenprozesse an der Ludoviciana. Die Sprachpraxis der juristischen Fakultät Gießen in Hexensachen (1612–1723), Hildesheim – Zürich – New York 2016, in: MZK 51, 2016, s. 267–272; TÝŽ (rec.), Andreas Exenberger (Hrsg.), Ein Fels in der Brandung? Bischof Golser und der Innsbrucker Hexenprozess von 1485, Kufstein 2015, in: PSH 45, 2017, s. 480–486; TÝŽ (rec.), Alexandra Haas, Hexen und Herrschaftspolitik. Die Reichsgrafen von Oettingen und ihr Umgang mit den Hexenprozessen im Vergleich, Gütersloh 2018, in: ČCH 117, 2019 (č. 2).

Přesto lze shledat mezi obhájenými českými vysokoškolskými kvalifikačními pracemi na téma z dějin čarodějných/kouzelnických procesů z posledních let velmi podstatné, někdy dokonce i propastné rozdíly.

Mezi těmito pracemi lze zaznamenat, žel, řadu plytkých a zbytečných kom-pilačních textů, které vycházejí namnoze pouze z několika titulů domácí literatury a jejichž úroveň nedosahuje často ani požadavků kladených na seminární práci z dějepisu na kvalitnějším gymnáziu. Není třeba dodávat, že tyto práce nemají s vědou mnoho společného, jejich kvalita je nicotná a jejich odborný přínos je naprosto nulový.

Vedle toho je však možné se, bohudíky, setkat mezi kvalifikačními pracemi z posledních let s díly relativně kvalitními, odborně kompetentními a solidně vedenými, která se opírají o poměrně rozsáhlý výzkum pramenného materiálu a (přes veškeré obecnější faktografické nedostatky a dílčí nepřesnosti) přinášejí četné původní vědecké poznatky a někdy i neotřelé a významné metodické podněty.

Vedle již výše citované bakalářské⁶⁸⁶ a diplomové⁶⁸⁷ práce Zuzany Haraštové je třeba zmínit nesporně přínosnou diplomovou práci Zuzany Kobrlové, zpracovanou pod vedením Jaroslava Čechury v Ústavu českých dějin FF UK. Autorka se pokusila o originální uchopení čarodějnicky procesů jako osobitého fenoménu českých dějin a tématu české historiografie.⁶⁸⁸ Uvedené dílo

s. 470–471; TÝŽ (rec.), Markus Hirte (Hrsg.), „Mit dem Schwert oder festem Glauben“. Luther und die Hexen, Darmstadt 2017, in: MZK 52, 2017, s. 362–367; TÝŽ (rec.), Heinz Sieburg – Rita Voltmer – Britta Weimann (Hrsg.), Hexenwissen. Zum Transfer von Magie- und Zauberei-Imaginationen in interdisziplinärer Perspektive, Trier 2017, in: MZK 52, 2017, s. 355–362; TÝŽ (rec.), Елена Смилянская, Волшебники, богохульники, еретики в сетях российского сыска XVIII века, Москва 2016 (srov. též výše pozn. 183 a 188), in: MZK 52, 2017, s. 373–379; Zuzana KOBROVÁ (rec.), Wolfgang Behringer, Hexen. Glaube – Verfolgung – Vermarktung, 6., durchgesehene Auflage, München 2015, in: Theatrum historiae 18, 2016, s. 300–303.

686 Viz výše pozn. 252.

687 Viz výše pozn. 555.

688 Zuzana KOBRLOVÁ, Čarodějnické procesy – iluze českých dějin. Diplomová práce v ÚČD FF UK, Praha 2013. — Jakkoli se nelze plně ztotožnit s velmi pozitivním hodnocením vedoucího práce (<https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/122981/>, vidimus 26. 8. 2013), je třeba uznat, že Kobrlová prokázala v této své práci poměrně velmi solidní (i když zdaleka nikoli úplnou) znalost novějšího zahraničního bádání (zvl. s. 22–40) o dějinách evropských kouzelnických a čarodějnických procesů. Díky tomu se autorce podařilo vyhnout některým legendám tradovaným starším bádáním (typicky tvrzení o dvou autorech *Kladiva na čarodějnici* – s. 48, nebo kliše o čarodějnických procesech jako pronásledování žen – s. 63–65), některé jiné však nekriticky opakuje (např. představu o velmi vysokém počtu čarodějnických procesů v Polsku či tvrzení o naprosté absenci kouzelnických/čarodějnických procesů v Rusku – s. 119). — Kobrlová, žel, též např. nezaznamenala *opus magnum* švýcarské historičky K. Utz-Tempové, byť je pro její téma stéžejní (K. UTZ-TREMP, Von der Häresie /jako pozn. 36/).

tematicky navazuje na autorčinu bakalářskou práci.⁶⁸⁹ Z obou kvalifikačních prací pak vychází také několik Kobrlové studií a odborných statí k tématu dějin pronásledování čarodějnictví, které vyšly tiskem v posledních letech.⁶⁹⁰ V červnu 2019 obhájila Z. Kobrlová na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové na totéž téma doktorskou dizertační práci, zpracovanou rovněž pod vedením J. Čechury.⁶⁹¹

Cenným a přínosným původním příspěvkem k dějinám čarodějnických procesů v českých zemích, v daném případě severomoravských honů na čarodějnici z let 1678–1696, je také diplomová práce Terezy Krištofové, která byla zpracována na témaž pracovišti také pod vedením J. Čechury a obhájena v roce 2013.⁶⁹²

Velmi zdařilou a faktograficky i metodicky přínosnou kvalifikační prací je také výše citovaná diplomová práce Leony Tomáškové (Kralíkové) zpracovaná v Historickém ústavu FF MU pod vedením Tomáše Malého a obhájena v roce 2014.⁶⁹³

K obohacení poznání dějin kouzelnických procesů a pronásledování domnělých provozovatelů magie v jižních Čechách, jmenovitě na třeboňském panství, v raném novověku přispěla Lucie Krejčí svou kvalitní původní bakalářskou prací zpracovanou pod vedením Jaroslava Dibelky a obhájenou v roce 2016 v Historickém ústavu FF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.⁶⁹⁴

⁶⁸⁹ Zuzana KOBRLOVÁ, Nevyužitá příležitost. K absenci předpokladů rozputání honu na čarodějnici v hrdelním právu města Solnice. Podmínky procesů a proč k nim nedošlo. Bakalářská práce v ÚČD FF UK, Praha 2011.

⁶⁹⁰ TÁŽ, Čarodějnictví – iluze, za niž se platilo životem, Historický obzor 22, 2011, č. 9/10, s. 194–203; TÁŽ, Čarodějnické procesy v československé historiografii, in: Tomáš HRADECKÝ – Pavel HORÁK – Pavel BOŠTÍK (edd.), České, slovenské a československé dějiny 20. století IX, Hradec Králové 2014, s. 523–534; Zuzana KOBRLOVÁ, Norma versus realita. Delikt čarodějnictví a kouzelnictví v raně novověkých zákonících pro Čechy a Moravu ve vztahu k výslechovým protokolům, in: Tomáš HUBÁLEK (ed.), Sborník ze IV. mezinárodní vědecké konference studentů doktorských studijních programů v oblasti společenských věd, Olomouc 2015, s. 47–62; Zuzana KOBRLOVÁ, Sdružený zločin čarodějnictví a české země, in: Paginae historiae. Sborník Národního archivu 23, 2015, s. 104–135.

⁶⁹¹ TÁŽ, „To beru na svou duši“. Kouzelnické a čarodějnické procesy v českých zemích se zvláštěm zřetělem k procesům moravským. Dizertační práce v Historickém ústavu FF Univerzity Hradec Králové, Hradec Králové 2019 (<https://theses.cz/id/4z4k78/STAG92479.pdf>, vidimus 22. 7. 2019).

⁶⁹² Tereza KRIŠTOFOVÁ, Čarodějnické procesy na severní Moravě v letech 1678–1696. Represe čarodějnictví v českých zemích. Diplomová práce v ÚČD FF UK, Praha 2013. — Autorka využila k poznání severomoravských (přesněji řečeno pouze velkolesinských) čarodějnických procesů písemnosti z fondu „Rodinný archiv Žerotín – Bludov“ uložený v Zemském archivu v Opavě. V provedeném výzkumu tohoto fondu shledávám také jádro a hlavní přenos práce.

⁶⁹³ Viz výše pozn. 624.

⁶⁹⁴ Lucie KREJČÍ, Čarodějnictví na Třeboňsku v raném novověku. Bakalářská práce v Historickém ústavu FF Jihočeské univerzity, České Budějovice 2016.

1. Vývoj bádání o dějinách kouzelnických a čarodějnických procesů

Zajímavý a rozhodně zaznamenání hodný pokus podat (na základě literatury a vydaných pramenů) statistický přehled kouzelnických a čarodějnických procesů v Čechách a na Moravě včetně jejich obětí provedla ve své religionistické bakalářské práci, zpracované pod vedením Davida Zbírala a obhájené roku 2012 na FF MU v Brně, Eva Brhelová.⁶⁹⁵

Pod vedením téhož religionisty D. Zbírala vznikla nedávno na FF MU značně nezasvěcená bakalářská práce, v níž se Renata Seiferová pokusila srovnat pojety magie a pronásledování jejich provozovatelů v pracích britského historika Normana Cohna a Margaret Murrayové. Práce je v podstatě převyprávěním obsahu Cohnovy stejné monografie o evropské démonologii a tezí M. Murrayové. Následující pokus o srovnání obojího působí přinejlepším nepresvědčivě.⁶⁹⁶

Jen z malé části se opírá o pramenný výzkum nerozsáhlá diplomová práce, kterou zpracovala v Historickém ústavu FF MU Dušan Deneš a která si kladla za cíl zpracování čarodějnických procesů ve středoslovenském městě Krupina v 17. a 18. století.⁶⁹⁷ V této práci lze mj. zaznamenat rozšířenou záměnu inkvizice a inkvizičního procesu.⁶⁹⁸ Čistě kompilačním textem je diplomová práce z oboru anglické filologie věnovaná čarodějnickým procesům ve Skotsku v letech 1661–1662, kterou v roce 2018 obhájila na FF UPOL Vendula Heczková.⁶⁹⁹

⁶⁹⁵ Eva BRHELOVÁ, Základní statistická analýza čarodějnických procesů v Čechách a na Moravě. Bakalářská práce v Ústavu religionistiky FF MU, Brno 2012. — Autorka ve své práci statisticky zpracovala na základě literatury a vydaných pramenů (v první řadě smolných knih) případy celkem 251 obětí kouzelnických a čarodějnických procesů v českých zemích z období od konce 15. do 50. let 17. století. Brhelovou provedená statistická analýza určitě stojí za pozornost a skýtá některé cenné poznatky, byť spíše dílčího charakteru. Na druhé straně ale autorka např. opakuje legendu o dvou autorech *Kladiva* (s. 15–16) a o dějinách inkvizice píše, že, na základě prací svého školitele, jenž (ač se prezentuje jako odborník na středověkou západoevropskou inkvizici) se v této oblasti dosud pohyboval přinejlepším nejistě, zatížen řadou zkreslených, či dokonce nesmyslných představ (srov. P. KREUZ, Ad: David Zbíral /jako pozn. 637/).

⁶⁹⁶ Renata SEIFEROVÁ, Pojetí čarodějnictví a jeho perzekuce podle Normana Cohna a Margaret Murrayové. Metahistorie. Bakalářská práce v Ústavu religionistiky FF MU, Brno 2015.

⁶⁹⁷ Dušan DENEŠ, Čarodejnictví procesy v měste Krupina. Diplomová práce v Historickém ústavu FF MU, Brno 2011. — Vlastnímu tématu je věnována jen poslední třetina práce. V první třetině autor obšírně líčí dějiny Krupiny ve středověku a v raném novověku, včetně jejich etnických, sociálních a náboženských poměrů. Druhá třetina práce obsahuje hlavně výklad o dějinách inkvizice, jenž byl zpracován na základě dvou či tří titulů sekundární literatury, navíc s četnými věcnými i terminologickými nepřesnostmi. Není třeba dodávat, že výklad o dějinách středověké inkvizice je ve vztahu ke zvolenému tématu, tedy kouzelnickým a čarodějnickým procesům v Krupině ve druhé polovině 17. a v první polovině 18. století, zcela irrelevantní, třebaže Deneš píše o jakési „celoeurópské vlně inkvizicí“ (Tamtéž, s. 35). Srov. předcházející pozn. K uvedené záměně viz P. KREUZ, Ad: David Zbíral /jako pozn. 637/.

⁶⁹⁸ Vendula HECKOVÁ, The Great Witch Hunt of 1661–1662. Result of Economic Situation or Religious Fanatics at Work? [Skotský hon na čarodějnici v letech 1661 a 1662: Důsledek ekonomické situace nebo práce náboženských fanatiků?]. Diplomová práce na katedře anglistiky a amerikanistiky FF UPOL, Olomouc 2018.

Ryzí komplikací, sestavenou na základě cca dvou desítek titulů literatury, včetně Mráčkova slátaniny⁷⁰⁰ a českého „převodu“ *Kladiva na čarodějnici* od J. Lenkové,⁷⁰¹ je velmi nepovedená bakalářská práce, kterou obhájil v roce 2007 v Ústavu religionistiky FF MU Petr Látl.⁷⁰² Za pouhou solidní a do tématu značně nezasvěcenou komplikaci lze označit bakalářskou práci, kterou roku 2017 obhájil Peter Ondrejčka v Ústavu antropologie Přírodovědecké fakulty MU.⁷⁰³

Spíše jako jistou kuriozitu lze zaznamenat bakalářskou práci tematicky věnovanou čarodějnickým procesům ve Švédsku ve druhé polovině 17. a na počátku 18. století, kterou obhájila v roce 2014 Pavlína Lukešová⁷⁰⁴ v Ústavu germanistiky FF MU.⁷⁰⁵

Kuriózní a svou úrovní velice deprimující komplikací je religionistická bakalářská práce Kateřiny Svobodové, která byla obhájena roku 2012 na Husitské teologické fakultě UK.⁷⁰⁶

Plytkou komplikací, vycházející z několika málo titulů literatury, jejichž autory navíc pisatelka v několika případech ani neuvedla (ač tak byla povinna učinit),⁷⁰⁷ je bakalářská práce Michaely Lubinové na téma čarodějnických procesů na Šumpersku, obhájená v roce 2011 na katedře církevních dějin

procesů na Šumpersku, obhájená v roce 2011 na katedře církevních dějin /jako pozn. 628/.

⁷⁰⁰ P. K. MRÁČEK, Upalování čarodějníc /jako pozn. 628/.

⁷⁰¹ Viz výše pozn. 105.

⁷⁰² Petr LÁTAL, Sabat čarodějníc, Diplomová práce v Ústavu religionistiky FF MU, Brno 2007.

⁷⁰³ Peter ONDREJČKA, Čarodějnictví jako evropský fenomén od 15. do 18. století. Bakalářská

práce v Ústavu antropologie Přírodovědecké fakulty MU v Brně, Brno 2017.

⁷⁰⁴ Pavlína LUKEŠOVÁ, Cesty na Blåkullu a jejich předobraz ve středověku. Motivy ze svě-

dejtví ve švédských čarodějnických procesech 1668–1676. Bakalářská práce v Ústavu ger-

manistiky, nordistiky a nederlandistiky FF MU, Brno 2014. — Autorka nezná jm. některé

základní práce o dějinách čarodějnických procesů ve Švédsku ve zkoumané době a faktovo-

graficky v tomto směru vychází vlastně jen z monografie P. Sörlina (Per SÖRLIN, Wicked

Arts. Witchcraft and Magic Trials in Southern Sweden, 1635–1754, Boston 1999) a z kapi-

toly, kterou napsal již počátkem 90. let pro sborník studií o „centrech a periferích“ raně

novověkého evropského čarodějnictví B. Ankarloo (Bengt ANKARLOO, Sweden. The Mass

Burnings, in: TÝŽ – Gustav HENNINGSEN (edd.), Early Modern European Witchcraft,

s. 285–318). Také autorčiny znalosti obecného kontextu problematiky evropského raně

„čarodějnicky horami“ a dalšími údajnými dějištěmi sabat čarodějníc.

⁷⁰⁵ Viz http://is.muni.cz/th/382515/ff_b/ (vidimus 25. 5. 2016).

⁷⁰⁶ Kateřina SVOBODOVÁ, Postavení čarodějníc ve středověké společnosti. Bakalářská prá-

ce na katedře religionistiky HTF UK, Praha 2012. — Plné znění ostravské bakalářské práce

E. Sequensové (Erika SEQUENSOVÁ, Čarodějnictví inkviziční procesy na Šumpersku. Ba-

kalářská práce na Pedagogické fakultě Ostravské univerzity, Ostrava 2014) jsem, žel, neměl

k dispozici. Z anotace práce lze však soudit, že jde o komplikaci pojatou v duchu badatelsky

překonaných legend a klišé (<https://theses.cz/id/zv1x0j/?issnret=%C4%8Darod%C4%9Bjnick%C3%BDch%3B;zpet=%2Fvyhledavani%2F%3Fsearch%3DC4%8Darod%C4%9Bjnick%C3%BD%26start%3D1>, vidimus 22. 7. 2019).

⁷⁰⁷ Detailní rozbory dále uváděných závodových kvalifikačních prací jsem z této kapitoly

z prostorových důvodů vyřadil. Případným zájemcům je nicméně mohu předložit a dát

k dispozici.

a dějin křesťanského umění Cyrilometodějské teologické fakulty UPOL.⁷⁰⁸

Další čtyři kvalifikační práce na téma z dějin čarodějnických procesů z posledních let jsem zaznamenal na Fakultě filozofické Západočeské univerzity (FFil ZČU) v Plzni. Všechny tyto práce jsou nejen (převážně nebo zcela) komplikacemi, nýbrž vykazují v signifikantním rozsahu také vědecky a akademicky závadové postupy. Konkrétně se jedná se o bakalářskou práci Veroniky Kořínkové obhájenou v roce 2011 na katedře antropologických a historických věd FFil ZČU,⁷⁰⁹ bakalářskou práci Evy Lenické obhájenou na katedře filozofie FFil ZČU v roce 2012,⁷¹⁰ bakalářskou práci Jany Kaplanové obhájenou roku 2013 na katedře historických věd FFil ZČU⁷¹¹ a diplomovou práci té samé pisatelky obhájenou na té samé katedře roku 2015.⁷¹²

Podobným způsobem je možné charakterizovat také diplomovou práci Zuzany Lazecké, která byla obhájena v roce 2009 na katedře filozofie FF Ostravské univerzity.⁷¹³ Poněkud zdařilejší pokus o uchopení tématu vztahu

⁷⁰⁸ Michaela LUBINOVÁ, Čarodějnické procesy na Šumpersku. Bakalářská práce na katedře církevních dějin a dějin křesťanského umění Cyrilometodějské teologické fakulty UPOL, Olomouc 2011.

⁷⁰⁹ Veronika KOŘÍNKOVÁ, Čarodějnictví v Evropě (16.–18. století). Bakalářská práce na katedře antropologických a historických věd FFil ZČU, Plzeň 2011.

⁷¹⁰ Eva LENICKÁ, Čarodějnické procesy v českých zemích a na Rokycansku. Bakalářská práce na katedře filozofie FFil ZČU, Plzeň 2012. V této souvislosti pokládám za vrcholně pobuřující, že na veřejné vysoké škole v České republice mohla být kdykoli v posledním čtvrtstoletí obhájena kvalifikační práce, v níž je jako jeden z (nemnoha) titulů odborné literatury a jako relevantní zdroj informací uvedena propagandistická slátanina vraha Josifa Griguleviče (viz výše pozn. 165). Vedoucí práce, PhDr. ThLIC. Drahomír Suchánek, Ph.D., Th.D., měl pisatelce práci obratem vrátit, aby příslušný odkaz z literatury a z poznámek vyřadila, což neučinil. Suchánek, jinak kmenový pracovník Ústavu světových dějin FF UK, se ve svém, nadmíru stručném, posudku omezil pouze na konstatování: „Naopak využívání pochybné Grigulevičovy práce výsledným hodnocení [sic! – pozn. P. K.] spíše uskodilo.“ Oponentka práce, Mgr. Lucie Petříšková (katedra filozofie FFil ZČU), označila ve svém posudku té samé práce dokonce Grigulevičův nenávistný blábol za relevantní informační zdroj hned po standardní práci významného amerického medievisty a renomovaného znalce dějin středověké magie prof. Richarda Kieckhefera (<https://portal.zcu.cz/portal/studium/prohlizeni.html>, vidimus 22. 7. 2019). Jde o typickou ukázkou toho, jak ostudnou netaktnost může vyprodukovať ignorance, je-li jí poskytnut dostatečný prostor...

⁷¹¹ Jana KAPLANOVÁ, Čarodějnické procesy na území Čech a Moravy v 16.–18. století. Bakalářská práce na katedře historických věd FFil ZČU, Plzeň 2013.

⁷¹² TÁŽ, Obraz čarodějnických procesů v kultuře 20. století. Diplomová práce na katedře historických věd FFil ZČU, Plzeň 2015.

⁷¹³ Zuzana LAZECKÁ, Čarodějnické procesy na Jesenicku a Šumpersku (genderový aspekt). Diplomová práce na katedře filozofie FF Ostravské univerzity, Ostrava 2009. — Vedoucí uvedené práce a zároveň i vedoucí jmenované katedry Zdeňka Kalnická (* 1953) (https://sk.wikipedia.org/wiki/Zde%C5%88ka_Kalnick%C3%A1, 26. 7. 2016) je autorkou statí k tématu evropských čarodějnických procesů – Zdeňka KALNICKÁ, Pakt s dáblem aneb Evropou obchází strašidlo čarodějnice, in: TÁŽ, Úvod do gender studies. Otázky rodové identity. Opava 2009, s. 33–40. Tato statí si zaslouží obšírnější kritický komentář. Předpokládám proto, že se k ní v budoucnu ještě vrátím. Na tomto místě lze snad pouze stručně konstatovat, že prof. Kalnická ve svém textu reprodukuje, ve značně simplifikované až zvulgarizované podobě a zpravidla z druhé až třetí ruky, výše zmíněný čarodějnický mytus

feminismu a čarodějnicky procesů, resp. magie představuje práce Denisy Dostálové obhájená v roce 2019 na katedře filozofie FF UHK, byť se jedná o pokus zatížený četnými chybami a nepřesnostmi a v rámci bakalářské práce nevyhnutelně i nedotažený.⁷¹⁴

Zcela stranou ponechávám kvalifikační práce obhájené v nedávné i dávnější době na českých právnických fakultách. Bez výjimky se totiž jedná přinejlepším o pouhé povrchní komplikace, zatížené namnoze řadou chyb, omylů a urputně tradovaných, nicméně dávno vědecky překonaných klišé.⁷¹⁵

20. století (srov. výše pozn. 681). To, že jakékoli domněnky, tvrzení a další konstitutivní prvky tohoto (nevědeckého) mytu se nikdy neměly vyskytnout jako relevantní (historická) fakta ve vysokoškolské učebnici vydané veřejnou vysokou školou v České republice, není snad ani třeba dodávat. Na mnoha místech stat Z. Kalnické připomíná spíše přednášku komunistického propagandisty z 50. let – jmenovaná autorka v ní nezaslouženě transformuje *gender studies* do podoby pouhé nenávistné protikřesťanské a antiklerikální ideologie v duchu někdejšího prorežimního „vědeckého ateismu“ komunistické éry. Především však, viděno z rye současné perspektivy, považuji texty tohoto typu za hrubé znevážení desítek tisíc obětí pronásledování domnělých čarodějníc, k nimž v posledním půlstoletí došlo a stále dochází v zemích subsaharské Afriky, v Papui-Nové Guinei a v řadě dalších rozvojových zemí (srov. výše zvl. pozn. 54 a 425). Tato krajně znepokojivá aktuální perspektiva Z. Kalnické evidentně zcela unikla. Je otázkou, zda tuto okolnost lze příčist pouze na účet její odborné nekompetence. Bylo by také na místě, kdyby Kalnická do přehledu literatury zařadila (když už musí uvádět všemožné původce různých hausnummer o počtu obětí čarodějných procesů) alespoň ty práce, jejichž autory ve svém textu jmenovitě (a někdy značně nekorektně) cituje. Je svým způsobem pozoruhodné, kolik faktografických chyb, tradovaných klišé a vyložených nesmyslů dokázala ostravská profesorka filozofie na pouhých osm stran svého textu natěsnat.

¹⁴ Denisa DOSTÁLOVÁ, Feminismus a čarodějnické procesy. Bakalářská práce na katedře filozofie FF UHK, Hradec Králové 2019. — Jistou královéhradeckou kuriozitou, kterou jsem, žel, neměl v plném znění k dispozici, ale na kterou zřejmě nelze klást standardní měřítka, je bakalářská práce Agnesy Šteindlové obhájená před časem na Pedagogické fakultě UHK (Agnesa ŠTEINDLOVÁ, Po stopách čarodějnických procesů v Německu a v České republice. Návrh poznávacího zájezdu do oblastí spojených s čarodějnickými procesy v Německu a v České republice. Bakalářská práce na Pedagogické fakultě UHK, Hradec Králové 2010 (<https://theses.cz/id/j0hu2e/?issnlret=%C4%8Darod%C4%9Bjnick%C3%BDmi%3B;zpet=%2Fvyhledavani%2F%3Fsearch%3D%C4%8Darod%C4%9Bjnick%C3%BD%26start%3D1>), vidimus 22. 7. 2019). Podobně zaměřenou kvalifikační prací z oboru cestovního ruchu, na kterou nelze uplatnit standardní měřítka, je ostravská bakalářská práce Veroniky Mičkové (Veronika MIČKOVÁ, Čarodějnické procesy a cestovní ruch na Jesenicku. Bakalářská práce na Hornicko-geologické fakultě VŠB – Technické univerzity v Ostravě, Ostrava 2013 (<https://theses.cz/id/5gckwe/?issnlret=%C4%8Darod%C4%9Bjnick%C3%BDmi%3B;zpet=%2Fvyhledavani%2F%3Fsearch%3D%C4%8Darod%C4%9Bjnick%C3%BD%26start%3D2>), vidimus 22. 7. 2019).

¹⁵ Pouze výběrově a bez nároku na úplnost: Jiří SACHR, Čarodějnicky proces v Hrozenkově z roku 1741. Diplomová práce na PF UK, Praha 1988 (AUK, sign. D 10110); Irena DOUSKOVÁ, Čarodějnicky procesy a jejich právní základna. Diplomová práce na PF UK, Praha 1989 (AUK, sign. D 10606); Hana PELČÁKOVÁ, Čarodějnicky procesy a jejich právní základna. Diplomová práce na PF UK, Praha 1989; Jaroslava SAMCOVÁ, Čarodějnicky procesy v českých zemích a na Slovensku a jejich právní základna. Diplomová práce na PF UK, Praha 1991 (AUK, sign. D 12133); Monika TOMKOVÁ, Čarodějnicky procesy a jejich právní základna. Diplomová práce na PF UK, Praha 1991 (AUK, sign. D 12141).

Celkově je třeba konstatovat, že úroveň zpracování témat z dějin magie a kouzelnických a čarodějnických procesů v kvalifikačních pracích na společenskovořdných fakultách českých univerzit je převážně velmi nízká. Tento stav pokládám za značně sklívající. Jedinou jednoznačnou výjimku tvořila do nedávné doby, především ovšem zásluhou prof. J. Čechury, FF UK v Praze. Na zbývajících dvou tradičních „kamených“ univerzitách (tj. na MU a UPOL) kolísá úroveň těchto prací podle jednotlivých pracovišť, resp. fakult.

Uvedená častá mnohostranná nekvalita obhajovaných bakalářských i diplomových prací na téma z dějin magie a kouzelnických a čarodějnických procesů zřejmě není jen důsledkem špatné odborné přípravy posluchačů a obecně nízké úrovně studia historických, resp. společenských věd na dané konkrétní fakultě, resp. univerzitě, ale má patrně i další příčiny. Jak bylo již naznačeno, autoři či pisatelé většiny prací na téma z dějin magie a evropských kouzelnických/čarodějnických procesů velmi často přebírají nejen faktografické údaje, nýbrž i velkou část interpretací ze zastaralé, novějším bádáním již po několik desetiletí překonané literatury, nezřídka dokonce z prací politicky či ideologicky velmi tendenčních. Přitom často zcela ignorují výsledky novějšího, mimořádně rozsáhlého zahraničního bádání (a mnohdy částečně i bádání domácího). Tuto skutečnost nelze vysvětlit jen velmi omezenou jazykovou kompetencí autorů a pisatelů kvalifikačních prací,⁷¹⁶ protože o výsledcích a publikačních výstupech novějšího zahraničního bádání o uvedeném tématu bylo v posledním více než čtvrtstoletí mnohé napsáno a publikováno i v češtině v domácích odborných periodikách.⁷¹⁷ Samostatně v českém překladu vyšlo i několik moderních, faktograficky spolehlivých zahraničních publikací.⁷¹⁸

Olgá VONDRAŠKOVÁ, Čarodějnické procesy a jejich právní základna. Diplomová práce na PF UK, Praha 1991 (AUK, sign. D 12147); Ria VÁLKOVÁ, K některým otázkám tzv. „čarodějnických procesů“ na území Čech a Moravy. Diplomová práce na PF UK, Praha 1995; Andrea ŽIDOVÁ, Čarodějnické procesy v Českém státě v době pobělohorské. Rigozní práce na PF UK, Praha 2008; Petra ANDRESOVÁ, Čarodějnické procesy v českých zemích. Diplomová práce na PF MU, Brno 2010; Petra KOTYZOVÁ, Čarodějnické procesy v českých zemích. Diplomová práce na katedře právních dějin Fakulty právnické ZČU, Plzeň 2015. K poslední citované plzeňské práci z roku 2015 (zpracované pod vedením prof. JUDr. PhDr. Karoliny Adamové, CSc., DSc.) se slusí poznámenat, že odkazuje na propagandistickou slátaninu vraha Griguleviče, a to dokonce ve značném rozsahu. K tomu bylo možné dodat přibližně totéž, co bylo výše napsáno na adresu jiné kvalifikační práce samotné ZČU (srov. výše pozn. 710). Obávám se dokonce, že kdyby existoval český překlad, byli by někteří studenti ZČU schopni podobným způsobem využít ve své kvalifikační práci.

Na tomto místě se záměrně vyhýbám otázce kvality odborného vedení a opontury třebíč-

⁷¹⁷ ze ita by si u některých z výše uvedených prací zasloužila detailnější kritickou pozornost.
⁷¹⁸ Viz výše pozn. 685.

¹¹⁷ Viz výše pozn. 685.
¹¹⁸ Z publikací, které snopřehledně reprodukují aktuální stav a poznatky po výzkumu zahraničního

z publikací, které spolehlivě reprodukují aktuální stav a poznatky novějšího zahraničního pádání a byly přeloženy do češtiny, lze uvést zvl. Jean-Michel SALLMANN, Čarodějnici.

Úroveň poznání tématu, které výše zmínované nekvalitní starší domácí práce reprezentují (a které se následně odrážejí i v kvalifikačních pracích, jež z nich vycházejí), odpovídá stavu a úrovni bádání o čarodějnictví a jeho pronásledování před 40 a více lety.⁷¹⁹ Přitom došlo v posledních desetiletích k bouřlivému rozvoji bádání o dějinách magie a kouzelnických a čarodějnictvích procesů. Tento vývoj přinesl nejen množství nových poznatků a vyvrátil mnohé velmi dlouho tradované názory, představy, legendy a ustálená klišé, ale vedl i k radikální proměně dosavadních paradigm. Domnívám se, že koneckonců i odborné práce kompilačního charakteru, středoškolskou seminární prací počínaje, by měly reprodukovat stávající stav poznání a dodržovat obvyklé náležitosti odborné publikace.⁷²⁰

Zájem o dějiny čarodějnictvích a kouzelnických procesů na území dnešního Slovenska jak u maďarských, tak i u slovenských badatelů sahá hluboko do 19. století.⁷²¹

Navzdory tomu nebyly čarodějnictví a kouzelnické procesy na území dnešního Slovenska, zejména pak v někdejších etnických slovanských oblastech Horních Uher, donedávna (až na malé výjimky) objektem soustavnějšího výzkumu. Přes jisté zintenzivnění bádání v posledních cca 20 letech jsou dosud získané poznatky značně neúplné a mezerovité. Relativně důkladnějšímu a odborně kvalifikovanému výzkumu bylo podrobeno dosud jen několik málo kouzelnických a čarodějnictvích procesů, které proběhly v raném novověku na území dnešního Slovenska. K tomu přistupuje obecně i doposud převažující nízký standard současného slovenského bádání o dějinách magie a kouzelnických a čarodějnictvích procesů, které si dosud namnoze nebylo schopno osvojit a recipovat poznatky, metodické přístupy a paradigmata zahraničního bádání, včetně značně rozvinutého a interdisciplinárně zaměřeného bádání bádání, včetně značně rozvinutého a interdisciplinárně zaměřeného bádání.

⁷¹⁹ Ďáblový nevesty, Bratislava 1994 (viz též mou recenzi v MZK 36, 2001, s. 360–362) (slovenská verze: TÝŽ, Bosorky, nevesty Satanove, Bratislava 1994); Robert MUCHEMBLED a kolektiv, Magie a čarodějnictví /jako pozn. 38/; Robert MUCHEMBLED, Dějiny dálka, Praha 2008; C. GINZBURG, Benandanti /jako pozn. 24/; TÝŽ, Noční příběh /jako pozn. 24/; Christian FELDMANN, Friedrich Spee. Procesy s čarodějnicemi, Velehrad 2003; P. DINZELBACHER, Světice, nebo čarodějky? /jako pozn. 626/; Richard KIECKHEFER, Magie ve středověku, Praha 2005; W. BEHRINGER, Čarodějnictví. Globální historie /jako pozn. 35/; TÝŽ, Chonrad Stoecklin a „noční houf“ /jako pozn. 35/.

⁷²⁰ Viz výše v této kapitole.

⁷²¹ A to včetně příslušných ustanovení platného autorského zákona – zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších novel a předpisů. V § 31, odst. 1., upravujícím citaci díla, autorský zákon jasně stanoví, že je vždy nutné uvést jméno autora (je-li to možné, tj. nejde-li o dílo anonymní) a dále mj. název díla.

⁷²² Viz podrobněji níže.

maďarského.⁷²² Přes svou vyspělost však může současné maďarské bádání přispět k poznání dějin kouzelnických a čarodějnictvích procesů na území dnešního Slovenska, zejména pak v jeho etnických slovanských oblastech, jen v omezené míře.

Nejstarší jazykové slovenské práce⁷²³ k dějinám čarodějnictví a jeho pronásledování lze zaznamenat již poměrně záhy, v poslední čtvrtině 19. století – František Vítazoslav Sasinek (1830–1914),⁷²⁴ Pavol Križko (1841–1902),⁷²⁵ František Šujanský (1832–1907).⁷²⁶ Ještě před první světovou válkou obohatil slovenské bádání o dějinách magie a pronásledování jejich provozovatelů také proslulý slovenský národopisec, botanik, spisovatel a evangelický kněz Jozef Ľudovít Holuby (1836–1923).⁷²⁷

V meziválečném období bádání o dějinách kouzelnických/čarodějnictvích procesů na území dnešního Slovenska zásadně posunul vpřed český, na univerzitě v Bratislavě působící právní historik Richard Horna (1892–1953).⁷²⁸ Závažným příspěvkem k poznání uvedené tematiky byla především jeho monografická studie o hromadném procesu v Šamoríne na počátku 90. let 17. století.⁷²⁹

⁷²² Výsledky maďarského bádání naposledy shrnula Ildikó S. KRISTÓF, Witch-Hunting in early Modern Hungary, in: The OXFORD HANDBOOK of Witchcraft, s. 334–354.

⁷²³ Až na několik málo výjimek ponechávám zcela stranou jazykové maďarské práce, které lze zaznamenat už od 19. století a které byly ve větší či menší míře věnovány i pronásledování čarodějnictví na území dnešního Slovenska, zejména v jeho etnických maďarských oblastech.

⁷²⁴ Franko [= František] Vítazoslav SASINEK, O strigách na Slovensku, Slovenský letopis 1 (seš. 2), 1876, s. 89–95.

⁷²⁵ Pavol KRIŽKO, Stredoveké súdnictvo a krupinská pravda, Sborník Muzeálnej slovenskej spoločnosti 2, 1897, s. 3–28.

⁷²⁶ František ŠUJANSKÝ, Súdy nad strigami r. 1675 a v nasled., Slovenské pohľady 18, 1898, s. 689–692 a 750–752; 19, 1899, s. 173–177 a 243–247. — Krupinským honům na čarodějnici se nemohl vyhnout již na počátku 19. století autor český psaného historického díla o dějinách Krupiny, místní učitel Ondřej Braxatoris (st.) (1782–1845), otec proslulého slovenského básníka Andreje Sládkoviče (Braxatorise) (1820–1872) – Ondřej BRAXATORIS, Letopisové krupinští, Prešpurk 1810, zvl. s. 44–47.

⁷²⁷ Zvl. Jozef Ľudovít HOLUBY, Voda a vosk v poverách a čaroch ľudu slovenského, Slovenské pohľady 3, 1883, s. 283–299 (reprint in: TÝŽ, Národopisné práce. Zostavil a úvod napísal Ján MJARTAN, Bratislava 1958, s. 288–303); Jozef Ľudovít HOLUBY, Čarodejné zariekanie a kliaty u ľudu slovenského, Slovenské pohľady 4, 1884, s. 29–52 (reprint in: TÝŽ, Národopisné práce, s. 313–336); TÝŽ, Žaby v reči a poverach ľudu, Slovenské pohľady 8, 1888, s. 265–271 (reprint in: TÝŽ, Národopisné práce, s. 372–376); TÝŽ, Čarodejníctvo před duchovným súdom žilinského ev. kontubernia, Slovenské pohľady 13, 1893, s. 377–386 (reprint in: TÝŽ, Národopisné práce, s. 274–283); TÝŽ, Súd r. 1562 v Pezinku nad človekom, ktorý utal odpravenému zločincovi ruku a pri sebe ju nosil, ČL 22, 1913, s. 200–204 (reprint in: TÝŽ, Národopisné práce, s. 284–288); TÝŽ, Die Reptilien in Zaubergräben der Slowaken in Nord-Ungarn, in: TÝŽ, Národopisné práce, s. 303–313 (pův. in: Verhandlungen des Vereins für Natur- und Heilkunde zu Pressburg, [Pressburg] 1884, s. 64–78); TÝŽ, Doplňky, in: TÝŽ, Národopisné práce, s. 386–391.

⁷²⁸ Viz výše pozn. 71–73.

⁷²⁹ Richard HORNA, Monsterproces s čarodějnicemi /jako pozn. 72/ (něm. verze TÝŽ, Ein Monster-Hexenprozess /jako pozn. 72/).